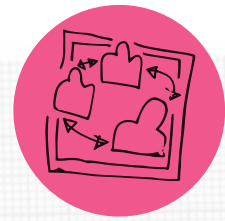

DE ALWETENDE INSTITUUTS- OPLEIDER?

Half oktober meld ik me voor de eerste bijeenkomst van het opleidingsteam met schoolopleiders van verschillende scholen van ons partnerschap. Het opleidingsteam is al een aantal keren bij elkaar geweest. Onlangs ontving ik de uitnodiging voor vandaag. Ik ben een beetje zenuwachtig omdat ik weet dat dit opleidingsteam een vervelende ervaring heeft met de deelname van een instituutopleider aan dit team. Wat deze schoolopleiders betreft doen ze het liever allemaal zelf, zonder iemand van het instituut, maar in het kader van Samen Opleiden sluit er toch iemand van het instituut aan. Die iemand ben ik. Ik heb vanuit het instituut de opdracht meegekregen om vooral niet de rol van 'alwetende instituutopleider' op me te nemen. Een beetje zenuwachtig dus: zal ik wel door hen geaccepteerd worden?

Na een rondje voorstellen, ontvang ik het materiaal waarmee de studenten over een aantal weken aan de slag gaan. Om het proces dat tot dit materiaal heeft geleid een beetje te kunnen volgen, vraag ik of ik de notulen van de vorige bijeenkomsten kan krijgen. Die blijken er niet te zijn, maar men vindt het eigenlijk wel een goed idee om per bijeenkomst iets op te schrijven en een lijstje met actiepunten te maken. De daad wordt meteen bij het woord gevoegd. Ik voel me een klein beetje opgelaten, en denk: "Als ze nu maar niet denken dat ik vind dat zij niet professioneel bezig zijn."

Terwijl er een agendapunt besproken wordt waar ik niets mee te maken heb, blader ik het materiaal dat het team gemaakt heeft door. Toevallig valt

mijn oog op de literatuurlijst en ik zie dat de literatuurlijst niet volgens de APA richtlijnen is opgesteld. Omdat dit een eis is die we aan onze studenten stellen, zou het goed zijn dat de literatuurlijst in dit programmaboekje voor de studenten ook voldoet aan de APA richtlijnen. Met de opdracht in mijn achterhoofd, aarzel ik om er iets van te zeggen. Ik zoek naar een geschikt moment. Gelukkig ontdekt een teamlid iets dat in het programmaboekje nog moet worden aangepast. In de pauze zeg ik tegen een van de teamleden: "Als je dat toch gaat aanpassen, kijk dan ook even naar de literatuurlijst. Twee boeken zijn niet volgens de APA-richtlijn weergegeven. Mijn oog viel er toevallig op." Het teamlid bedankt me. Het lijkt verder geen punt.

Na de pauze nemen we het materiaal door dat gebruikt gaat worden tijdens de eerste themabijeenkomst voor de studenten. Ik merk dat de context van de school vaak buiten beschouwing wordt gelaten. Wat jammer. Hoe breng ik dat onder de aandacht? Help! Ik vertel hen wat ik rond dit thema zoal doe met de studenten op het instituut en hoe jaloers ik op hen ben omdat zij gebruik kunnen maken van de context waarin de student op dat moment is. Een van de teamleden reageert en zegt: "We kunnen de student hiervoor een observatieopdracht geven en die dan laten nabespreken met de werkplekbegeleider." Vervolgens worden er allemaal manieren naar voren gebracht over hoe de context van de werkplek kan worden gebruikt. Er wordt driftig geschreven. Ik word meegenomen in het enthousiasme.

Aan het einde van de bijeenkomst bedankt een van de teamleden me voor mijn bijdrage aan de bijeenkomst. Ik mag weer terugkomen. Oef!

PERSPECTIEF

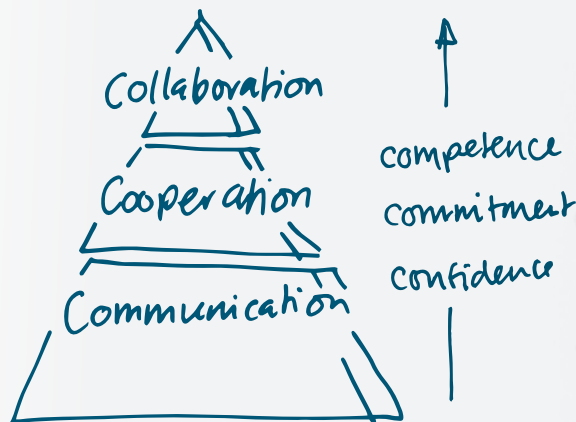
WISSELING!

1. Lees het verhaal door en bespreek dan met elkaar de volgende vragen.
2. Wie spelen er allemaal een rol in het verhaal?
3. Wat doen zij in het verhaal?
4. Bekijk het verhaal eens vanuit hun perspectief.
5. Wat heeft elk van hen te verliezen en te winnen?

EXTRA

Je hebt samenwerken en Samenwerken...

In het Engels worden verschillende manieren van samenwerken aangeduid met de twee woorden *cooperation* en *collaboration*. Bij *cooperation* werken twee of meer partijen toe naar een gezamenlijk doel; bij *collaboration* wordt niet alleen naar een gezamenlijk doel toegewerkt, maar worden gedeelde processen doorlopen om dat doel te bereiken. Aan de basis van beide vormen van samenwerken staat een goede communicatie (White & Dickerson, 2016)^{xxv}.

Samenwerken staat of valt met de relatie die partners met elkaar opbouwen. Dat vraagt tijd, geduld en aandacht. Op het hoogste niveau samenwerken is een complex proces, dat een beroep doet op het vertrouwen, de betrokkenheid en de bekwaamheid van alle betrokkenen (Henneman, Lee, & Cohen, 1995)^{xxvi}.

Bekijk het verhaal nu eens vanuit het samenwerkingsperspectief.

- Wat kun je zeggen over het vertrouwen, de betrokkenheid en de bekwaamheid van de betrokkenen? Zie je iets veranderen?
- Op welke wijze is dit terug te zien in de wijze van communiceren en samenwerken?
- Herken je de relatie tussen de genoemde persoonlijke kenmerken (vertrouwen, betrokkenheid, bekwaamheid) en de manieren van samenwerken in je eigen praktijk van samen opleiden? Vertel.

MEER LEZEN?

AO Consult B.V. (2020). Onderzoek gelijkwaardige samenwerking scholen en lerarenopleidingen. Rapport. www.platformsamenoopleiden.nl/knowledge-item/rapport-onderzoek-naar-gelijkwaardige-samenwerking-scholen-en-lerarenopleidingen/

Jansen, M. (2017). *Kennisbasis Lerarenopleiders. Katern 4: Samen werken aan samen opleiden.* (pp. 23-34). Breda: Velon.